

man har kunnet dreje Skatteskræen saa mange Omgange rundt, at Luksusforbruget er gaaet ned.

Der er dernæst en anden Side af Spørgsmaalet om Vintoldsforhøjelsen, af Forhøjelsen af Tolden paa Champagne, som maa tages i Betragtning. De Folk, jeg nærmest repræsenterer — ja, vi repræsenterer alle Vælgere i den Kreds, hvor vi er valgte, hvilken politisk Anskuelse de end nærer, men jeg mener dem, jeg nærmest repræsenterer — er Arbejderne, og det er ikke fortrinsvis deres Sag, jeg taler, naar jeg gaar imod et Forsøg paa ved en Luksusbeskatning at faa store Indtægter ind i Statskassen, men jeg gør det, fordi der er en Omsændighed ved denne Sag, man ikke kan se bort fra. Jeg tror, det ærede Medlem bedre end jeg erindrer de Forhold, der medførte, at vi, sidste Gang denne Sag laa for, ikke gik til en Forhøjelse af Vintolden. Det er naturligvis rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at nu er den Tid gaaet, der den Gang blev sat som Frist, og nu lever vi under særlige Forhold, men fra det Land, hvorfra vi faar den største Vinimport, faar vi vel ikke synderligt andet end netop Vinen, og Spørgsmaalet vil da blive, om det vilde være politisk klogt i Øjeblikket at gaa til den Forhøjelse af Told paa Vin. Champagne o. s. v., som det ærede Medlem omtalte. Det er imidlertid noget, som jeg vil overlade til den højtærede Finansminister at beskæftige sig med, og maaske var det ogsaa rigtigst at henvise en indgaaende Forhandling om dette Spørgsmaal til Udvalget.

Det ærede Medlem talte dernæst om Fordobling af Cigarettskatten. (*N. Neergaard*: Forlystelsesskatten!), ja, en Fordobling af Cigarettskatten og en Forhøjelse af Forlystelsesskatten (*N. Neergaard*: Det er ikke rigtigt!) Nej rigtigt! det ærede Medlem sagde, at Forlystelsesskatten skulde fordobles, og at han kunde tænke sig en Forhøjelse af Cigarettskatten, men at dette vilde være en Beskatning af Tobak, altsaa Beskatning af en af de almindelige Forbrugsartikler, og det syntes han ikke slet saa godt om. (*N. Neergaard*: Det var nu ikke det, jeg sagde, jeg talte om Toldbeskyttelse). Ja, ja, men ved Told rammes Forbruget, og under alle Omstændigheder fik jeg det Indtryk af det ærede Medlems Udtalelser, at det var ham om at gøre at faa en Del Penge ind i Statskassen ved at beskatte Forbruget i København og de andre Byer saaledes, at man kunde skærme Landbruget. De Oplysninger, som den

højtærede Finansminister gav ved Lovforslagets Fremsættelse, viser imidlertid, at Byerne svarer en overordentlig stor Del af den Indkomst- og Formueskat, som kommer ind. Der paalignes 66½ Mill. Kr., og Ministeren oplyste, at af de 66½ Mill. Kr. indkommer der fra København 51,6 Mill. Kr., fra Købstæderne 10,8 Mill. Kr. og fra Landdistrikterne 4,1 Mill. Kr. Heraf giver igen Selskaber og Foreninger 39,2 Mill. Kr., saaledes at der heraf fra København indkommer 31,7, fra Købstæderne 6,7 og fra Landdistrikterne 0,8 Mill. Kr. Selv om Indtægsskatten i væsentlig Grad indkommer fra København og Købstæderne, er det dog ikke saaledes, at ikke Landet for en stor Del er delagtigt i Beløbet. De store Aktieselskaber, i det hele de store Forretninger findes for en stor Del i København og Købstæderne, men de Varer, de producerer, hvad enten det er Landbrugsmaskiner eller andre Varer, har for en stor Del deres Forbrugere ude i Landet, og derved bidrager Landbruget ogsaa til denne Beskatning, det erkender jeg. Paa den anden Side forekommer det mig, at under de nuværende Forhold, hvor en stor Del af Landbrugerne, ikke alle, har haft overordentlig store Indtægter, maa det være paa sin Plads, naar vi søger at omlægge vore Skatter, at lade en Del af den Merindtægt, Landbruget har haft, komme ind i Statskassen paa samme Maade, som Tilfældet er med Byboernes Merindtægter.

Forlystelsesskatten, det gamle Kælebarn, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (*N. Neergaard*). hver Gang der er Lejlighed dertil, omtaler, er efter min Mening en Uting. Hvad opnaar man ved saadanne Skatter? Den uheldigste Side af Biografteatrenes Virksomhed kan man ramme paa anden Maade, og det ærede Medlem ønsker vel ikke, at Folk skal afholde sig fra gode Koncerter og Teatre, disse Forlystelser ønsker det ærede Medlem vel ikke skal fordyres for den almindelige Befolkning. Og hvor mange er det i Forhold til Arbejderklassen og den mindre Middelklasse, der har tjent Penge? Det er et forsvindende Tal, og dette forsvindende Tal har tjent mange Penge, men hvorfor skal en Haandværksmester, en mindre Købmand eller en Arbejder betale sin Teater- eller Koncertbillet med den dobbelte Pris af, hvad han nu betaler, fordi andre har tjent Penge, naar vi dog har den bedste Skatteform i Indtægts- og Formueskatten?

Det ærede Medlem synes imidlertid nu at være enig med den højtærede Fi-